

Podniesione zarzuty: Z prawnego punktu widzenia jest bez znaczenia, że zgłoszony znak towarowy ma kształt pięciokąta, ponieważ dla oceny przydatności oznaczenia jako znaku towarowego oraz dla jego funkcjonowania jako oznaczenia handlowego towaru decydujący jest jego odbiór przez przeciętnego konsumenta, właściwie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego. To kryterium oceny zostało naruszone przez pozwaną w zaskarżonej decyzji. Figura pięciokąta jest mało spotykana oraz zwracająca uwagę i z tego powodu posiada charakter odróżniający i określa handlowe pochodzenie towaru. W konsekwencji, rejestracji znaku towarowego, o którego ochronę się wnosi, nie sprzeciwia się przeszkoda w rejestracji z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2005 r. — Republika Włosa/Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-308/05)

(2005/C 257/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włosa [Przedstawiciel: Antonio Cingolo, Avvocato dello Stato]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności pisma Dyrekcji Generalnej Polityki Regionalnej Komisji Europejskiej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — z dnia 7 czerwca 2005 r., nr 05272, którego przedmiotem jest POR Campania cel 1 — 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — Zgłoszenie przeciętnych wydatków i wniosek o płatność;
- stwierdzenie nieważności pisma Dyrekcji Generalnej Polityki Regionalnej Komisji Europejskiej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — z dnia 8 czerwca 2005 r., nr 05453, którego przedmiotem jest DOCUP cel 2 — Lazio 2000-2006 (nr CCI 2000 IT 16 2 DO 009) — Wypłacenie przez Komisję kwoty odmiennej od kwoty żądanej;
- stwierdzenie nieważności pisma Dyrekcji Generalnej Polityki Regionalnej Komisji Europejskiej — Programy i

projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — z dnia 17 czerwca 2005 r., nr 05726, którego przedmiotem jest POR Puglia 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 PO 009) — Wypłacenie przez Komisję kwoty odmiennej od kwoty żądanej;

- stwierdzenie nieważności pisma Dyrekcji Generalnej Polityki Regionalnej Komisji Europejskiej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — z dnia 17 czerwca 2005 r., nr 05728, którego przedmiotem jest POR Puglia 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 PO 009) — Wypłacenie przez Komisję kwoty odmiennej od kwoty żądanej;
- stwierdzenie nieważności pisma Dyrekcji Generalnej Polityki Regionalnej Komisji Europejskiej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — z dnia 23 czerwca 2005 r., nr 05952, którego przedmiotem jest POR Puglia 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 PO 009) — Wypłacenie przez Komisję kwoty odmiennej od kwoty żądanej;
- jak również stwierdzenie nieważności wszystkich przesłanek i aktów z nimi związanych i obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty zostały przedstawione w sprawie T-345/04 Republika Włosa przeciwko Komisji (1).

(1) Dz.U. C 262 z 23.10.2004, str. 55

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2005 r. przez Microsoft Corporation przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-313/05)

(2005/C 257/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Microsoft Corporation z siedzibą w Waszyngtonie (Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: J.-F. Bellis, lawyer i I. Forrester, QC)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich.

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W następstwie decyzji Komisji z dnia 24 marca 2004 r., będącej przedmiotem postępowania w sprawie T-201/04 ⁽¹⁾, zgodnie z którą skarżąca została zobowiązana, w celu zapewnienia kompatybilności z Windows, do wyjawienia specyfikacji technicznej niektórych protokołów Windows, Komisja poinformowała skarżącą pismem z dnia 1 czerwca 2005 r., iż w jej opinii, skarżąca jest zobowiązana do umożliwienia dystrybucji osobom trzecim, nie będącym licencjobiorcami, programów komputerowych w formacie kodu źródłowego, stworzonych przez konkurentów na podstawie wyjawionych specyfikacji technicznych protokołów Windows, o ile programy te nie zawierają wynalazku skarżącej, spełniającego kryteria nowości i innowacyjności.

Skarżąca kwestionuje stanowisko Komisji zawarte w piśmie z dnia 1 czerwca 2005 r. twierdząc, iż rozpowszechnianie przedmiotowych programów komputerowych w formacie kodu źródłowego zapewniłoby podmiotom nie będącym licencjobiorcami dostęp do tajemnic handlowych, bez możliwości zapewnienia skarżącej ich poufności w okresie, gdy podlegają warunkom licencji, tak jak ma to miejsce, w przypadku licencjobiorców.

Zdaniem skarżącej pismo z dnia 1 czerwca 2005 r. stanowi bezprawne pozbawienie skarżącej jej prawa własności, a Komisja nie posiadała uprawnienia do nałożenia na skarżącą obowiązków wykraczających poza zakres wymagany decyzją z dnia 24 marca 2004 r., podczas gdy powołane pismo służy rzekomo wykonaniu tej decyzji.

Skarżąca podnosi ponadto, iż pismo z dnia 1 czerwca 2005 r. narusza zasadę proporcjonalności, gdyż wykracza poza to, co jest niezbędne dla usunięcia nadużyć stwierdzonych w decyzji z dnia 24 marca 2004 r.

Ponadto, skarżąca twierdzi, iż określony w piśmie z dnia 1 czerwca 2005 r. wymóg badania nowości i stopnia innowacyjności narusza zasadę pewności prawa, gdyż jest niejasny, niedokładny oraz trudny do zastosowania w sposób wiarygodny, w kontekście tajemnicy handlowej.

W końcu, skarżąca utrzymuje, iż pismo z dnia 1 czerwca 2005 r. narusza zasady międzynarodowego prawa publicznego wiążące Wspólnotę, bowiem ustanawia wymóg wyjawienia informacji objętych prawem własności na skalę światową, posiada zatem charakter ekstraterytorialny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 10.07.2004 r., str. 18.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2005 r. — TUI przeciwko OHIM

(Sprawa T-325/05)

(2005/C 257/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TUI AG z siedzibą w Hanowerze (Niemcy)
(Przedstawiciel: D. von Schultz, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 maja 2005 r. — R 0183/2004-4;
- Nakazanie Urzędowi rejestracji zgłoszonego znaku towarowego 002851681 „Fliegen zum Taxipreis” dla usług wymienionych w zgłoszeniu;
- Obciążenie OHIM kosztami postępowania w sprawie odwołania oraz kosztami postępowania w sprawie niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Fliegen zum Taxipreis” dla usług z klas od 36 do 39 — zgłoszenie nr 2.851681